

พระราชบัญญัติ

ให้ความคุ้มครองและห้ามฟ้องบุคคลผู้ปฏิบัติภารกิจเกี่ยว
มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร
พ.ศ. ๒๕๐๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

เป็นปีที่ ๒๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรให้ความคุ้มครองและห้ามฟ้องบุคคล
ผู้ปฏิบัติภารกิจเกี่ยวมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราช-
อาณาจักร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ ให้ความคุ้มครองและห้ามฟ้องบุคคลผู้ปฏิบัติภารกิจแก่ มาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๐๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ เมื่อนายกรัฐมนตรี โดยมติคณะรัฐมนตรีได้มี คำสั่งหรือกระทำการใดโดยอ้างมาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการ- ปกครองราชอาณาจักร ไม่ว่าจะได้มีคำสั่งหรือกระทำก่อน หรือหลังวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้ได้รับความคุ้มครอง บุคคลใดจะฟ้องร้องว่ากล่าวนายกรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีใน คณะรัฐมนตรีซึ่งให้ความเห็นชอบ ในทางใด ๆ มิได้

ความคุ้มครองตามวรรคแรกให้ใช้ตลอดถึง

๑. บุคคลซึ่งกระทำตามคำสั่งหรือได้รับมอบหมายจาก นายกรัฐมนตรี หรือบุคคลซึ่งกระทำการตามที่ได้รับมอบหมาย จากผู้ซึ่งได้รับคำสั่งหรือได้รับมอบหมายจากนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับกิจการที่นายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่งตามมาตรา ๑๗ แห่ง ธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร และ

๒. บุคคลในคณะกรรมการซึ่งนายกรัฐมนตรีได้ตั้งขึ้นโดยคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๖๖/๒๕๐๘ เรื่อง มรดกของจอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๐๘ หรือบุคคลซึ่งได้รับมอบหมายจากบุคคลในคณะกรรมการดังกล่าวซึ่งกระทำการใด ๆ เกินกว่าหรือเนื่องจากคำสั่งดังกล่าวนี้ด้วย

มาตรา ๔ ถ้ามีคดีฟ้องร้องบุคคลซึ่งได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๓ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ศาลจำหน่ายคดีเสีย

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ถนอม กิตติขจร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่การมีคำสั่งหรือการกระทำเกินกว่ามาตรา ๑๗ แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร เป็นการกระทำตามอำนาจที่ได้ให้ไว้โดยธรรมนูญการปกครองประเทศ สมควรได้รับความคุ้มครอง มิให้ผู้ใดฟ้องร้อง จึงตราพระราชบัญญัตินี้เพื่อความปลอดภัยตั้งแต่วันนี้